

Thật Thanh Thuần Thật Không Làm Ra Vẽ

Contents

Thật Thanh Thuần Thật Không Làm Ra Vẽ	1
1. Chương 1-10	1
2. Chương 11-23	6

Thật Thanh Thuần Thật Không Làm Ra Vẽ

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, giải trí, đoản văn, hài hước, thụ sủng côngEditor: Socola chấm nước mắmCP: Tao lãng bạch ngọt th

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/that-thanh-thuan-that-khong-lam-ra-ve>

1. Chương 1-10

01

Công: “A! Bảo bối! Đẹp quá đẹp quá! Hoa cúc của em thật thích thật thích mà.”

Thụ: “...”

Công: “A đúng! Cứ như vậy! Chính là chỗ đó! Hút dùng lực hút! Ép khô anh đi!”

Thụ: “...”

Công: “A a a a a a a, muốn đến muốn đến! Anh không được a a a a a”

Thụ: “...”

Công: “A, a, a ông xã chỗ đó của em thật nhỏ thật sướng, thật thoải mái”

Thụ: “...”

Công: “A a không được không thể tiếp tục cắm vào nữa! Kê kê của anh muốn hỏng mất!”

Thụ: “...”

Công: “Không cần không cần! Anh chịu không nổi!!!!”

Thụ: “...”

Công: “A a a a a anh muốn bắn a a a a”

Thụ: “... Ừm”

Xong việc, công vẽ mặt ứng hồng thỏa mãn hai chân mở rộng, thụ ngâm thuốc lá trầm mặc lấy khăn lau kê kê cho công.

Công cảm thấy mỹ mãn, bưng lấy kê kê của mình đột nhiên bắt đầu nổi cơn: “Em yêu kê kê của anh hay là yêu anh!”

Thụ lạnh lùng không đáp.

Hắn nhìn mặt thụ, lại nhìn đối phương bị làm cũng không có không thể khép chân, đột nhiên nước mắt liền chảy ra: “Em yêu anh không?”

Thụ bình tĩnh đáp: “Yêu.”

“Em gạt người gạt người! Em yêu anh thì em sẽ làm bộ như không thể khép chân!”

“...”

“Anh yêu em như vậy vì sao em không nói lời nào!”

“...”

“Hức hức hức.”

Thụ trầm mặc từ bên giường rút ra một quyển kịch bản: “Lần sau đừng nhận loại phim nào tàn này nữa, gần đây tính cách của anh vỡ nát hết sức.”

Công rút khăn giấy trong hộp khăn giấy ở bên giường, hung hăng lau sạch nước mũi, ồm ồm nói: “Không có biện pháp mà, phải đi vào nhân vật, hòa hợp một thể với nhân vật.”

02

Công là một diễn viên nhỏ chạy quần chúng.

Hắn được ông chủ nhỏ thụ mở quán nướng lập nghiệp mở thêm mấy chi nhánh, còn chưa tính là làm giàu bao dưỡng.

Hai người danh nghĩa là bao dưỡng thực tế lại ngọt ngọt ngào ngào càng giống như đang nói chuyện yêu đương.

Công thỉnh thoảng làm trời làm đất trên giường còn thích cãi nhau, nhưng thụ cảm thấy, dù sao cũng là nam nhân nhà mình, nhịn nhịn là được.

Hôm nay thụ dắt công tới xem bộ phim công diễn quần chúng gần đây.

Công sợ bị người ta nhận ra, khẩu trang kính đen đầy đủ.

Thụ nhìn dựa gốc nhà mình, âm thầm thở dài.

Quả nhiên, phim chiếu tới giữa chừng, công rất kích động bắt lấy tay thụ, chỉ vào một sơn tặc a a a xông về phía trước, sau đó nửa đường bị nhân vật chính chém té xuống đất: “Ông xã ông xã em xem em xem, anh kia anh kia!”

Thụ sủng nịch sờ đầu nam nhân nhà mình: “Diễn rất không tồi, buổi tối nướng chân gà cho anh ăn.”

03

Ông chủ nhỏ ở trong tiệm nướng, tuy rằng có mấy chi nhánh, nhưng hắn làm ông chủ vẫn phải bận tâm.

Hôm nay công nhận được phí diễn viên, đồ mặt vô cùng cao hứng đi mua hai cái khăn quàng cổ thuần một màu.

Sau đó chính mình quần cái màu đỏ nhảy nhót đi tìm ông chủ nhỏ.

Ông chủ nhỏ ở trong tiệm bận rộn đầu đầy mồ hôi, áo khoác lông và áo lông đều cởi ra.

Kết quả công tới, nhìn gương mặt hưng phấn của công, lại nhìn nhìn lễ vật trong tay đối phương.

Ông chủ nhỏ bất động thanh sắc xoa xoa mồ hôi, run lên mở khăn quàng cổ ra, cẩn thận quần lên: “Em rất thích, cảm ơn.”

Cuối cùng đem đồ sống trong tay giao cho đầu bếp, tùy ý công kéo mình vào trong tuyết.

Selfie.

04

Mùa đông công thích ngủ nướng, cũng thích quần thụ.

Thường xuyên ông chủ nhỏ còn chưa tỉnh, đã bị công dính dính ngáy ngáy, đè xuống làm một lần.

Thụ nghe đối phương rầm rì thở gấp, trong lòng rất thích.

Nơi ngực bị ầm áp tan thành một mảnh, hần chỉ có thể ôm lấy công đang phần khởi trên người hần, cho đến khi không nhịn được, mới xa xăm thở gấp một tiếng.

Tuy rằng ít vai diễn được mời, nhưng công thường xuyên vào tổ kịch hai ba ngày.

Ông chủ nhỏ bị công quần lấy đã quen, người này vừa đi, nhìn giường nệm trống rỗng.

Vẫn là rất nhớ nhưng.

Hần chỉ có thể lướt lướt weibo công, xem ảnh công bán manh trùng lớn mắt, sau đó đăng nhập mười cái nick nhỏ.

Tinh thần phân liệt đi nhấn like bình luận.

Nhưng gần đây ảnh chụp của công ít đi rất nhiều, mới nhất thì chỉ có hai chữ, nhớ em.

Không có dấu chấm câu không có biểu tình bán manh.

Ông chủ nhỏ nhẹ nhàng cười, hần nhìn màn hình mở miệng: “em cũng vậy.”

05

Ông chủ nhỏ đối với công là vừa gặp đã yêu.

Lúc ấy công nhận một nhân vật, vì nhân vật mà để một đầu tóc dài đến vai lập dị.

Kỳ thật diện mạo công rất không tồi, môi hồng răng trắng.

Nhưng không biết vì sao chính là lẫn lộn không nóng không lạnh, chính hần cũng không quá để ý, có thể ăn cơm là được.

Công một đầu lông quần phối với áo lông tới ăn cơm đóng máy, sau nửa buổi nhân viên tổ kịch chuyển đến quán rượu.

Công cười hì hì đi theo.

Nào biết được, đi toilet, đầu óc choáng váng lạc đường, trốn trong hẻm nhỏ muốn gọi điện thoại cho người của tổ kịch.

Vừa lúc ông chủ nhỏ uống say choáng váng đi ra tỉnh rượu, thấy một đám lưu manh say không nhẹ tăng tăng vây quanh công.

Ông chủ nhỏ muốn anh hùng cứu mỹ nhân, lại thấy công giống như một đóa hoa nhỏ gặp gió là bay dưới cái nhìn của hần giờ nắm tay lên.

Đem một vòng người đánh ngã.

Xong còn ôm mu bàn tay bị rách chút da, nước mắt rùng rùng nhìn ông chủ nhỏ đứng ở ven đường: “Tôi đau, tôi bị thương, bọn họ khi dễ tôi.”

Tình yêu chính là bất thành linh như vậy đấy.

Vừa gặp đã yêu chính là cố tình gây sự như vậy đấy.

Ông chủ nhỏ trực tiếp nhảy vào cái hố sâu của công.

Một chút cũng không giãy dụa.

06

Lần đầu tiên của công thụ hoàn toàn là ông chủ nhỏ chủ động.

Ông chủ nhỏ đẩy ngã công xuống giường, tuốt kê kê hần.

Công khẩu thị tâm phi đẩy tay ông chủ nhỏ: “Ai nha ai nha người ta còn chưa chuẩn bị tốt, a quần lót của tôi.”

Sau đó ông chủ nhỏ liền ngủ với công.

Lúc ấy là ngày thứ năm hai người họ biết nhau.

Ông chủ nhỏ uống say, công không có.

Cho nên tuy rằng là ông chủ nhỏ chủ động, nhưng cuối cùng của cuối cùng, bị thao vẫn là hần.

Xong việc ông chủ nhỏ rút cúc hoa nóng cháy trầm mặc hút thuốc.

Công hức hức hức thu rap giường, chớp đôi mắt to xinh đẹp giả khóc: “Em phải chịu trách nhiệm với anh, kê kê anh bị em cưỡng gian.”

Ông chủ nhỏ thản nhiên hút điếu thuốc, cả người dị thường thâm trầm: “Được, về sau tôi nuôi anh.”

07

Công thích gọi ông chủ nhỏ là ông xã ông xã.

Hôm nay công mặc áo cầu thủ bên trong trần trụi, cường ngạnh ghé vào trên người ông chủ nhỏ còn lùn hơn mình một chút làm nũng bán manh.

“Ông xã ông xã em thấy anh dễ nhìn hay khó coi, sờ sờ nè, làn da anh rất trơn á.”

Sau đó rất vô liêm sỉ nắm tay ông chủ nhỏ, để người ta sờ kê kê mình.

Sờ lên còn đỏ mặt không ngừng thở gấp, âm thanh ản ản, lúc cao lúc thấp, khiến ông chủ nhỏ cứng lên.

Công liền cắn môi thẹn thùng cười, lật người ông chủ nhỏ.

Nhanh chóng bôi trơn.

Xách súng ra trận.

Bẹp bẹp thao mông ông chủ nhỏ cuồn vang, làm ông chủ nhỏ thiếu chút nữa kêu lên.

Nhưng khi hần nghe thấy tiếng công gọi còn lảng còn vui hơn cả hần, vẫn là yên lặng ngậm miệng.

Chung quy thì ở trên giường, có một người gọi là được rồi.

Hai người rất ồn, sẽ bị hàng xóm trách cứ.

08

Xong việc công còn chưa đã nghiền, ông chủ nhỏ vô lực phụng bồi.

Hiện tại hần chỉ muốn ăn một chút gì đó, ngủ tiếp một giấc.

Công chớp mắt nhìn ông chủ nhỏ buồn ngủ.

Đứng dậy đi ra.

Công làm một bát mì thơm thơm cho ông chủ nhỏ, câu cơm buồn ngủ của ông chủ nhỏ chạy mất.

Vội vàng đứng dậy rột rột ăn sạch bát mì, cầm bát đặt xuống, cảm thấy mỹ mãn.

Đang ăn no đánh cái ợ, liền nhìn thấy công ngoan ngoan ngồi bên cạnh, ánh mắt chớp chớp lóe.

Ông chủ nhỏ không khỏi ôn nhu hỏi: “Làm sao?”

“Em ăn no chưa?”

“No rồi.”

“Chúng ta đến đối diện đi!”

Nói xong công tung tăng bỏ nhào ở trên giường, kéo đệm trải giường, mang theo giọng điệu kinh hoảng không chút thành khẩn, hai mắt tràn đầy chờ mong hô: “Đại nhân! Đừng! Đừng ép buộc dân nữ!”

“...”

09

Ông chủ nhỏ có một cái ổ cứng ngàn gb, xem trọng còn hơn cả mạng.

Hắn chưa bao giờ cho công xem bên trong là cái gì.

Bởi vì ông chủ nhỏ luôn nghiêm trang, nhưng lại dễ dàng thẹn thùng.

Tuy rằng công thích đùa giỡn với ông chủ nhỏ, nhưng trên thực tế cũng rất tôn trọng hắn.

Ông chủ nhỏ không để công xem, công cũng liền không xem.

Ngày đó công trở về nhà, phát hiện trong nhà có thêm một bộ máy chiếu.

Vách tường tuyết trắng cực lớn trong nhà đang chiếu tuyển tập những trích đoạn mà công diễn.

Bởi vì hắn thường xuyên là quần chúng, có đôi khi ngay cả cảnh chính diện cũng không có. Nhưng mặc dù chỉ là một bóng dáng, thì cái tuyển tập này cũng gom vào luôn.

Công rất kinh ngạc, lại thấy ông chủ nhỏ nghiêm trang đeo tai mèo ôm bánh ngọt đi ra.

Kỳ thật ngũ âm của ông chủ nhỏ không đầy đủ, nhưng hắn vẫn rất chân thành hát: “Chúc anh sinh nhật vui vẻ, chúc anh sinh nhật vui vẻ.”

Nước mắt của công cũng sắp rớt ra rồi.

Hắn cẩn thận hỗ trợ đặt bánh ngọt ở một bên, sau đó hưng hăng ôm lấy eo ông chủ nhỏ, dùng đầu mình dùng sức cọ lên ngực ông chủ nhỏ: “Hu hu hu, cảm động chết người ta, quà sinh nhật của anh là cái gì.”

Hóa ra là một đôi giày da màu hồng size 44.

Công tỏ vẻ cực kỳ kinh hãi.

Sau đó buổi tối cùng ngày liền thao ông chủ nhỏ không thể khống chế.

10

Sinh nhật của ông chủ nhỏ và công là trước sau, cách nhau không quá một tháng. Sinh nhật công xong liền đến phiên ông chủ nhỏ.

Sinh nhật ngày đó, công dắt ông chủ nhỏ đi cưỡi motor, triển lãm khí khái anh hùng của mình.

Nhưng mà sinh nhật hai người cách rất gần, hơn nữa đều ở mùa đông.

Vì thế hai người trên xe máy cùng bị đông thành cầu.

Công không buông tay, kiên cường chờ ông chủ nhỏ đi xem pháo hoa đi xem mặt trời mọc.

Tiếp tục bị đông thành cầu.

Ngày hôm sau song song cảm mạo phát sốt vào bệnh viện.

Công dùng khăn giấy nhét vào mũi, nước mắt rùng rùng nhìn ông chủ nhỏ đối diện cũng đang ghim kim truyền dịch chung với hắn.

Xin lỗi á náy khổ sở đều có.

Hắn bấu môi nhìn ông chủ nhỏ cũng ôm đau bệnh tật: “Trong TV đều là gạt người.”

Ông chủ nhỏ nâng cây sắt treo túi nước chuyển qua bên cạnh công, ôm đầu người ta vào trong ngực: “Vốn muốn ngồi đối diện nhìn mặt anh, kết quả phát hiện nhìn được chạm không được càng luyến tiếc.”

“Hiện tại em khó chịu không?”

“Không, em rất vui vẻ, bởi vì trong lòng em có anh.”

2. Chương 11-23

11

Hôm nay công nghỉ đến một vài chuyện có chút buồn bực.

Bởi vì chỉ cần công và thụ cùng một chỗ, ông chủ nhỏ liền không cho công tiêu tiền.

Ăn mặc ở bao hết.

Công biết lúc ban đầu khi hai người mới thành lập quan hệ đã không giống với người khác.

Ông chủ nhỏ là thật sự chân thành nuôi hần, cho tiền hần xài.

Có lẽ mới đầu không có gì.

Thời gian lâu cảm tình sâu, công thật sự khó chịu.

Lúc ăn cơm công cắn chân gà ông chủ nhỏ gấp cho hần, ăn đến miếng bóng nhẫy: “Em thật sự, thật sự muốn bao dưỡng anh à?!”

Lúc ấy ông chủ nhỏ đang chuyên tâm lột tôm cho công, nghe lời hần nói liền sững sốt, sau đó buông tôm xuống, đứng đắn đáp: “Anh muốn em bao dưỡng anh sao?”

Công: exo?????

Hai người hai mặt nhìn nhau, ông chủ nhỏ rất ư là do dự một hồi lâu, mới mở miệng nói: “Em cho rằng chúng ta là đang nói chuyện yêu đương!”

Công phản ứng lại, nhìn gương mặt có chút không biết làm sao của ông chủ nhỏ, vui vẻ chạy qua, ôm ông chủ nhỏ mà lắc: “Không sai không sai, là yêu đương không phải bao dưỡng!”

Ông chủ nhỏ bị công lay đến chẳng hiểu ra sao, hần giơ hai tay, cũng không thể kéo công đang lay động ở trên người hần ra.

Chỉ có thể kéo công ăn cơm ăn đến một nửa liền bắt đầu nổi thú tính lên trên bàn, lột quần.

12

Công thụ từng có cãi nhau, lần nghiêm trọng nhất công trực tiếp chạy ra khỏi nhà, đáng thương ngồi ở bên đường muốn chờ ông chủ nhỏ đến tìm mình.

Nhưng ông chủ nhỏ không đến.

Hần không đến tìm công.

Hai mắt công đều đỏ, đây là đỏ thật, công thật sự thương tâm.

Bởi vì trong lúc vô ý công nhận điện thoại của đối tượng xem mắt của ông chủ nhỏ.

Mặc kệ ông chủ nhỏ giải thích rằng hần chỉ gặp mặt cô gái một lần, số điện thoại đó là cha mẹ ở nhà tự chủ trương cho cô gái kia như thế nào, công cũng không thể tiếp nhận.

Công rất tức giận: “Cô ta và em từng gặp nhau, vì cái gì em muốn đi xem mắt.”

Hần biết hần không thể bắt buộc ông chủ nhỏ come out, hần là về sau loại chuyện này không hề ít.

Càng thêm thương tâm muốn chết.

Hần ngồi ở bên đường, cảm giác mình bị toàn thế giới vứt bỏ.

Cũng không biết qua bao lâu, trên đầu có thêm một cái ô.

Là ông chủ nhỏ.

Hắn nghe thấy ông chủ nhỏ thấp giọng thở dài cả giận: “Đi thôi, con dâu xấu, trở về cùng em gặp cha mẹ chồng.”

13

Công thật khẩn trương!

Công vô cùng vô cùng khẩn trương!

Hắn khẩn trương tới mức liều mạng không chế mới có thể ngừng dục vọng muốn run chân của mình.

Nhà ông chủ nhỏ ở nông thôn, là một nơi non xanh nước biếc.

Cha ông chủ nhỏ cười tủm tỉm nói muốn chiều đãi công thật tốt, sau đó kéo một con heo hết thắm, làm thịt trước mặt công.

Máu heo hứng đầy một chậu.

Công mặt mũi trắng bệch.

Trong lòng hắn rất trần trụi, vùng trộm nhẩn tin cho ông chủ nhỏ.

“Ông xã! Cứu anh!! QAA “

Ông chủ nhỏ hiển nhiên không thể cứu vợ gốc nhà mình, hắn đang bị mẹ hắn kéo.

Mẹ hắn cầm mấy cái khăn tay nhỏ, chùi nước mắt, miệng lẩm bẩm nói: “Tuy rằng con đã sớm nói với chúng ta, nhưng không có người kia, mẹ và ba con làm thế nào cũng không tin.”

Ông chủ nhỏ vỗ vỗ tay mẹ mình.

Mẹ hắn tiếp tục khóc: “Sao lại là một người như vậy chứ, rõ ràng nhiều năm như vậy, con đều không thể gặp được, mẹ và ba con còn có thể tự mình lừa dối mình.”

Sắc mặt ông chủ nhỏ nhu hòa: “Hắn rất tốt, con rất thích.”

14

Buổi tối, mẹ ông chủ nhỏ kéo cha hắn đang hăm hừ đi.

Hai người rốt cuộc có cơ hội đơn độc ở chung.

Nhưng ai cũng không nói gì.

Trong không khí tràn đầy im lặng ăn ý.

Công ngoan ngoãn ôm gối, đá dép lê lên trời lên cái giường trước kia của ông chủ nhỏ.

Ông chủ nhỏ nhìn người mình đặt ở đầu trái tim, cứ như vậy ngồi ở nơi mình trưởng thành.

Chỗ trống trong lòng đều giống như bị lấp đầy.

Hơn nửa ngày, công mới ném cái gối trong lòng ra, mở hai tay về phía thụ: “Mau mau! Ôm anh một cái! Hôn hôn anh!”

15

Ông chủ nhỏ bị đặt ở chân giường, dựa lưng vào cái bàn học nhỏ kế bên mà thao.

Chỗ kết hợp có tiếng nước phốc phốc vừa ướt vừa dính nhẹ nhàng vang lên.

Ông chủ nhỏ ôm công không ngừng dùng lực eo, tìm đều treo tới cổ họng.

Hắn không dám để công kêu, hắn sợ trái tim cha hắn bị công lãng quên kêu kêu cho suy sụp luôn.

Cho nên cánh tay rắn chắc của hắn che miệng công.

Công có chút ủy khuất, mí mắt đỏ ửng toàn bộ, sắp khóc.

Đầu lưỡi vươn ra liếm liếm lòng bàn tay ông chủ nhỏ.

Lại ngoan ngoãn một chút cũng không kêu.

Rất thành thật, thậm chí là đậm đậm đung đung với tần suất nhỏ, sợ làm ra động tĩnh lớn gì.

Công rất thành thật, thành thật đến mức tim ông chủ nhỏ đều đau.

Hắn cắn lỗ tai công, nói có muốn đổi địa điểm ẩn nấp không, chẳng hạn như sau núi để công tận tình.

Công lắc lắc đầu: “Em hôn hôn anh là được, hôn hôn anh, đừng che anh.”

Tim ông chủ nhỏ đều tan chảy.

Hắn nhích lên hôn hôn mí mắt, trán, chóp mũi công, cuối cùng như hôn như không dừng ở chỗ cằm.

Công nhin không được cười, ôm eo ông chủ nhỏ ở tư thế cấm vào, đẩy ngã người ở trên giường, trong đêm chần mềm mại.

Hắn hôn lên miệng ông chủ nhỏ, cắn thận liếm một lần, ánh mắt ôn nhu ôm ông chủ nhỏ: “Ngọt.”

16

Tối hôm qua âm ỉ quá muộn, cho đến giữa trưa ông chủ nhỏ mới tỉnh lại, phát hiện bên cạnh không có ai.

Hắn vội vàng mặc quần áo.

Ở bên ngoài tìm một phen mới biết được cha hắn bảo công đi thả trâu.

Ông chủ nhỏ dở khóc dở cười.

Một thân da mềm thịt non của công, vẫn luôn được hắn nuông chiều.

Ánh mặt trời rất độc, phơi bị bệnh thì làm sao đây.

Ông chủ nhỏ muốn đi tìm người, lại phát hiện một già một trẻ kia đã trở về, còn vừa nói vừa cười, cũng không biết sao quan hệ lại tốt lên.

Ông chủ nhỏ suy nghĩ nát óc vẫn không nghĩ ra được, hắn đi hỏi công.

Công lại ra vẻ thần bí nói: “Anh không nói cho em biết.”

Ông chủ nhỏ nhìn hai má bị phơi nắng đến hồng hồng của công: “Không nói thì không nói, hai người có thể hòa thuận là được, nhanh vào phòng, em thoa chút thuốc cho anh.”

Công lại ôm lấy eo ông chủ nhỏ, có chút do dự nói: “Em... đã mang anh về nhà em, nhưng mà anh còn chưa từng nói với em về... chuyện nhà anh.”

Ông chủ nhỏ nhìn lông mi công buông xuống, tinh tế run rẩy: “Còn không phải anh quây mới mang anh trở về sao, vợ.”

Công cau mũi, dùng sức thơm một cái bên miệng ông chủ nhỏ.

Hắn biết ông chủ nhỏ đang đợi hắn nói.

Không có truy vấn, mà nói sang chuyện khác.

Đều là sẵn sóc.

17

Công nhăn nhó nhí nhí hồi lâu, rốt cuộc vẫn không nhận được thẳng thắn.

Một buổi đêm, hai người bọn họ vừa làm xong, công làm ổ trong lòng thụ rốt cuộc mở miệng: “Ông xã, kỳ thật nhà anh là bán bánh que cay.”

Ông chủ nhỏ nghe mà không đáp, kỳ thật trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

May mà không phải gia đình gì quá phức tạp.

Bán que cay thì bán que cay đi.

Cùng lắm thì sau này ngày lễ ngày tết, hẳn đều thưởng cho nhân viên cửa hàng mấy rương bánh que cay, giúp đỡ chuyện làm ăn trong nhà công.

Kết quả hẳn nửa ngày không lên tiếng, ngược lại khiến công khóc hức hức.

Công xoa đầu vú ông chủ nhỏ, vừa khóc vừa chen vào giữa hai chân ông chủ nhỏ: “Có phải em ghét bỏ nhà anh bán que cay không cho nên không nói lời nào! Không phải em nói yêu anh sao, vì sao em không nói lời nào!”

Ông chủ nhỏ lập tức lấy lại tinh thần: “Không đâu! Em chỉ đang nghĩ nhà anh bán bánh que cay hiệu nào, ăn ngon hay không, về sau em có thể mua số lượng lớn, ủng hộ chuyện làm ăn nhà anh.”

Kê kê công đã cứng lên, hẳn đỡ lấy đồ vật của mình, chậm rãi đâm vào.

Hơn nửa ngày mới thoả mái mà thở dài, lưỡi biếng nói: “Không cần ủng hộ chuyện buôn bán bánh que cay, hiện tại bọn họ đều đổi nghề sang bất động sản rồi.”

“?????”

18

Trong TV phát một già một trẻ đang hát vang.

“Cay cay, bạn đáng giá có được.”

Một cái nhãn hiệu cực lớn xoay tròn trong màn hình dần dần biến mất.

Ông chủ nhỏ vẻ mặt chết lặng.

Chiếu trong TV, dán ven đường, thậm chí mấy cái cửa hàng mặt tiền của ông chủ nhỏ.

Nơi nơi đều thuộc về công ty này.

Làm từ thực phẩm làm lên, cuối cùng phát triển thành nhiều hạng mục sản nghiệp như thực phẩm, ô tô, bất động sản vân vân.

Người dát vàng version hiện thực cứ như vậy ngồi ở bên cạnh hẳn.

Mà hẳn làm cái gì?

Cha hẳn còn bảo người dát vàng đi thả trâu...

Ông chủ nhỏ cảm thấy mình sắp té xỉu.

Công hoàn toàn không biết trong lòng ông chủ nhỏ nát tan, ngược lại để chân trần nhảy nhót vui vào trong lòng ông chủ nhỏ, miệng mở lớn muốn ông chủ nhỏ nuốt hẳn.

Đút từng ngụm từng ngụm.

19

Ông chủ nhỏ rất ngạc nhiên, nếu công là người dát vàng, vậy muốn nổi tiếng trong giới showbiz thì lại có gì khó.

Tại sao phải đến làm quần chúng, ăn bữa có bữa không.

Lúc ấy công ăn kem, đầu lưỡi liếm kem Bạch Tuyết nồng đậm mùi sữa, hàm hồ nói: “Cha anh chán ghét anh không đủ khí khái nam tử, trước đây ông ấy ném anh vào trong bộ đội đặc chủng lớn lên, nhưng anh thích đồ màu hồng, thích nói chuyện như vậy, thích nam nhân, dù ở trong bộ đội cũng không đổi được.”

Ông chủ nhỏ nghe có chút đau lòng: “Vậy hiện tại anh rời khỏi nhà cắt đứt liên hệ với người nhà sao?”

“Không khác nhiều lắm, anh trai anh còn thường thường gọi điện thoại tới vô nghĩa với anh, nói anh không có khả năng lăn lộn trong giới giải trí, bảo anh mau về nhà.”

Ông chủ nhỏ bừng tỉnh đại ngộ.

Nguyên nhân vì sao bộ dạng công rõ ràng tốt như vậy ngoan như vậy, lại vĩnh viễn không có biện pháp nổi tiếng.

Công ty nào dám ký với người dát vàng nhỏ này.

Miếu nhỏ sẽ bị người dát vàng lớn hủy đi.

Ông chủ nhỏ có chút suy nghĩ, bất tri bất giác ánh mắt liền dừng ở trên người công.

Nhìn đầu lưỡi màu hồng của đối phương liếm liếm trên kem, bất tri bất giác liền có chút đỏ mặt.

Hắn ho khan một tiếng, tính toán đứng lên lấy chổi quét rác, thuận tiện lấy khăn giấy cho công lau miệng.

Lại không nghĩ rằng bị người chặn ngang ôm lấy.

Công ngậm ngậm kem trượt vào trong miệng ông chủ nhỏ, đầu lưỡi lành lạnh liếm qua môi ông chủ nhỏ.

Công theo miệng đi xuống, cắn cắn cảm ông chủ nhỏ: “Ông xã, thời tiết nóng như vậy, chúng ta đến làm chút chuyện càng nóng đi.”

20

Khi tới giữa hè.

Hai người bọn họ cùng một chỗ cũng đã gần một năm.

Ông chủ nhỏ đã sớm thích ứng tính cách làm bữa trên giường của công.

Công đem vật kia hoàn toàn đắm vào liền bắt đầu kêu: “Ông xã em thật tuyệt! Cấn anh thật thích.”

Mỗi khi đến lúc này ông chủ nhỏ liền có chút đỏ mặt.

Hắn chỉ có thể xoay xoay mông, nhắm mắt lại cảm nhận cảm giác từng chút đắm vào kia.

Rất nhanh chỗ đó liền ướt, trơn trơn, qua lại trều sấp đều rất sáng khoái.

Giống như có cái gì đó bị chen ra, theo chân hắn chảy xuống.

Ông chủ nhỏ dẹp rap giường, nhìn công hai chân run rẩy, tay ở trước ngực đùa bỡn đầu vú mình.

Dần dần xấu hổ nhắm hai mắt lại.

21

Công nói muốn dẫn ông chủ nhỏ đến nhà bọn họ.

Ông chủ nhỏ nghĩ đến việc phải đối mặt với một đám người dát vàng, kỳ thật trong lòng hắn cự tuyệt.

Nhưng mà không có lý do vợ mình đã gặp cha mẹ chồng, mà người làm ông xã là hắn lại không dám tới cửa gọi cha vợ mẹ vợ.

Cho nên ông chủ nhỏ đoan trang mặc tây trang, kéo chàng vợ một thân hồng phấn, xách một thùng đại lễ que cay đến cửa.

Vạn vạn không ngờ nhà công xây ở giữa sườn núi, ông chủ nhỏ lái xe nhỏ quanh co lòng vòng lạc đường.

Cuối cùng vẫn là công không kiên nhẫn, đoạt tay lái lại, chân ga vừa giẫm, cứ như xe đầu mà đưa xe đến cửa nhà mình.

Sắc mặt ông chủ nhỏ trắng bệch: “Vợ à, anh có giấy phép lái xe không?”

Công mở mui trần, lưu loát nhảy ra: “Không có, nhưng anh từng lái xe tăng, phi cơ trực thăng...”

Công còn muốn nói nữa, ông chủ nhỏ đã gật gật đầu: “Được, em biết rồi.”

Quả nhiên không thể miệt mài theo đuổi kỹ năng của người dát vàng.

Sẽ rất dọa người.

Kết quả vừa xuống xe, ông chủ nhỏ xách que cay cảm thấy hai chân bởi vì mới đưa xe mà mềm nhũn của mình lại càng thêm mềm.

Kiến trúc cao lớn phục cổ này là cái quỷ gì...

Trên cánh cửa khổng lồ kia là dát vàng thật sao?

Thế giới quan của ông chủ nhỏ lại một lần nữa bị làm mới.

22

Dưới tầng hàng hạ nhân nghênh đón, trong sự nghệt thờ của ông chủ nhỏ, hần và công rốt cuộc đi tới phòng tiếp khách trong truyền thuyết.

Ông chủ nhỏ im lặng như gà, bị kiến trúc và khí chất khoa trương của nơi này làm cho không dám nói chuyện.

Công rất lo lắng nhéo nhéo tay hần: “Nếu không hay là chúng ta đi thôi, anh cảm thấy hình như rất không thoải mái.”

Ông chủ nhỏ nghe vậy không khỏi ưỡn cái eo mình, bắt buộc mình trấn định lại: “Em là ông xã của anh, sao có thể lâm trận bỏ chạy.”

Công nghe hần nói như vậy liền vui vẻ cười.

Ôm ông chủ nhỏ cho một cái hôn moa moa.

Hai người đang thân mật, liền nghe thấy một tiếng ho khan cố ý.

Công lập tức ngồi nghiêm chỉnh, sắc mặt nghiêm túc.

Ông chủ nhỏ gần như chưa từng nhìn thấy mặt này của công, khó tránh khỏi thú vị.

Cảm thấy hơi thả lỏng, hần nghĩ rằng thua người không thua trận, khí thế không thể yếu.

Vì thế khoe môi hần mỉm cười, gương mặt nghênh đón ông cụ từ lúc mới tiến vào đã dùng tầm mắt áp bách nhìn chăm chăm hần.

23

Lúc từ trên núi đi xuống trở về nhà, ông chủ nhỏ còn chưa có hoàn hồn.

Công rất sung sướng ngồi ở phía trước mở que cay ra, cắn từng que từng que.

Đầy xe đều là mùi que cay.

Hơn nửa ngày ông chủ nhỏ mới mở miệng: “Vừa rồi lúc em gọi cha anh là cha vợ, mặt ông ấy đều đen.”

Công nghe đến đó, cười đến đau cả bụng: “Em không thấy bộ dạng ông ấy khi nghe anh gọi em là ông xã à.”

Ông chủ nhỏ yên lặng lái xe: “Cha anh sẽ diễn giống như trên TV đơn độc đến tìm em, sau đó nhét cho em một tờ chi phiếu bảo em rời khỏi anh sao?”

Công vừa nghe lập tức mở to hai mắt ngồi dậy: “Em nghĩ cũng đừng nghĩ! Không cho lấy! Cũng không thể động lòng!!”

Ông chủ nhỏ nhịn nụ cười xuống: “Ai, em cảm thấy như vậy cũng rất không tồi.”

Công ủy khuất, đôi mắt lập tức đỏ: “Đã nói muốn nuôi anh mà, sao hiện tại lại không cần anh.”

Tìm ông chủ nhỏ lập tức rúc thành một nắm, hần đậu xe ở ven đường, cởi bỏ dây an toàn ôm lấy công: “Nói đùa, không cần anh thì đi đâu tìm người tốt hơn.”

“Em còn muốn tìm người tốt hơn hả?!”

“Không có, em chỉ là lấy ví dụ thôi.”

“Anh mặc kệ, cho em mười triệu em cũng không được lấy.”

“Ừm, không lấy.”

“Một trăm triệu cũng không cho lấy.”

“Một trăm triệu à...”

“Vì! Sao! Em! Phải! Do! Dự!”

Ông chủ nhỏ ghen cười, còn chưa mở miệng, liền bị công buông ghế dựa xuống bỏ nhào tới.

Áo bị kéo ra, quần bị lột xuống mới hoàn hồn: “Từ từ, bà xã à, đừng xúc động, đang ở ven đường lớn đó.”

Dưới chân núi hoa cỏ rực rỡ, một chiếc xe tiểu bạch dừng dưới hai gốc đại thụ.

Nhìn kỹ liền có thể phát hiện đại thụ quần lấy nhau, mọc cùng một chỗ.

Ngẫu nhiên có một tiếng than nhẹ mỏng manh mơ hồ không rõ từ trong chiếc xe trắng tràn ra.

Thân xe lay động, ngẫu nhiên dọa chạy mấy con chim nhỏ.

Thời tiết rất tốt, phong cảnh tuyệt vời.

Một đôi một đôi.

Một đời một kiếp.

Phiên ngoại 01

Công bị bệnh, đang quay một bộ phim ở cao nguyên.

Ông chủ nhỏ xem weibo công hai ngày trước còn đăng hình selfie ngây thơ rực rỡ nằm trong tuyết.

Sau hai ngày diễn chấm dứt trở về, lại bởi vì cảm nặng mà phải mang khẩu trang.

Quầng thâm mắt cũng hiện ra, cả người đều thũng thũng.

Lúc ấy công đáng thương ngồi ở cửa nhà, do do dự dự không biết muốn đi vào hay không.

Hiện tại bộ dạng hần xấu như vậy, ông chủ nhỏ ghét bỏ thì làm sao đây.

Không đợi hần nghĩ xong là đi hay là trốn, ông chủ nhỏ đã mở cửa.

Công theo cửa mở ngã xuống bên chân ông chủ nhỏ, nhìn tới mặt ông chủ nhỏ, nhất thời không thể nhận được nhớ nhung nhiều ngày như vậy.

Nhảy dựng lên chính là một cái ôm ôm.

Ông chủ nhỏ bị công ôm, còn chưa lấy lại tinh thần.

Sau đó người yêu nhiều ngày không gặp liền vùi mặt vào trong lồng ngực hần bắt đầu cọ bắt đầu làm nũng.

Đợi đến buổi tối, công lột mình trần trụi, nâng kê kê ở trên giường quay cuồng, muốn ông chủ nhỏ lên giường ịch ịch với hần.

Ông chủ nhỏ nhìn hần có chút bất đắc dĩ: “Ngay cả khẩu trang anh cũng không cởi, cảm mạo còn chưa khỏe, nhanh mặc quần áo, không sẽ cảm lạnh.”

Công ủy khuất, hần vỗ chần bộp bộp bộp, âm thanh cách khẩu trang rầu rĩ truyền ra: “Ông xã mau lên đây, hiện tại anh cũng sắp bốc cháy rồi, nghe nói làm lúc phát sốt sẽ càng thích, kê kê đều nóng hơn so với lúc bình thường.”

“...”

Ông chủ nhỏ trầm mặc nửa ngày, cuối cùng mặc kệ công khóc nháo, mạnh mẽ mang công đi bệnh viện.

Cuối cùng lúc truyền dịch, ông chủ nhỏ nhìn công, không khỏi nhẹ giọng an ủi: “Đừng tức giận, em cho anh hôn hôn được không.”

Ánh mắt công đều sáng lên, nhưng lúc ông chủ nhỏ muốn kéo khẩu trang hẳn xuống, hẳn liền ngăn cản bàn tay ông chủ nhỏ.

Cuối cùng thật cẩn thận cách khẩu trang ngừng trên miệng ông chủ nhỏ một hồi lâu, mới cười: “Thực sự hôn thì em sẽ bệnh, anh không muốn em mắc bệnh, sẽ khó chịu. Anh cũng không muốn làm với em đến như vậy, anh chỉ là nhớ em thôi.”

Mặt mày ông chủ nhỏ mềm mại: “Em biết, em cũng nhớ anh.”

—————HOÀN—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/that-thanh-thuan-that-khong-lam-ra-ve>